

חוק התקנים (תיקון מס' 3), תשל"ט-1979 *

- תיקון סעיף 2א 1. בסעיף 2 לחוק התקנים, תשי"ג-1953: (להלן - החוק העיקרי), בסופו יבוא "וכן לעסוק באיסוף מידע, מיוזמו והפצתו".
- תיקון סעיף 8 2. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) הוכרו תקן כתקן רשמי, יהיו ביטול התקן, החלפתו בתקן אחר או שינויו טעונים אישור בכתב של שר התעשייה, המסחר והתיירות ופרסום אכרזה על כך ברשומות; תקן מחליף או מתוקן כאמור יהיה התקן הרשמי."
- תיקון סעיף 9 3. האמור בסעיף 9 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א), רשאי שר התעשייה, המסחר והתיירות לקבוע בצו כי לא יעשה אדם במצרך שמיפרט שלו נקבע כתקן רשמי את אחד המעשים המנויים בסעיף קטן (א), אלא אם ניתן לו היתר מאת המכון לסמנו בתו תקן וסימנו בהתאם לתנאי ההיתר; המכון רשאי לבטל היתר כזה לגבי מצרך שניתן עליו היתר ולא יוצר לפי דרישות התקן.
- (ג) תחילתו של צו לפי סעיף קטן (ב) תהא ששים יום אחרי פרסומו ברשומות או במועד מאוחר יותר שקבע השר."
- תיקון סעיף 11 4. בסעיף 11 לחוק העיקרי, בסוף סעיף קטן (ג) יבוא "או לפי צו על פי סעיף 9 (ב)".
- הוספת סעיף 11א 5. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:
- 11א. המכון רשאי, באישור שר התעשייה, המסחר והתיירות, להתקשר בהסכמים עם מוסדות שמחוץ לישראל, לשם הסדרת סימונם בתו תקן של מצרכים המתאימים לדרישות התקן, המיוצרים באותה ארץ ומיובאים לישראל."
- תיקון סעיף 12 6. בסעיף 12 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), ברישה, אחרי "המכון וכל מי שאושר בכתב לענין זה על ידי הממונה" יבוא "להלן - מעבדה מאושרת";
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) תעודת בדיקה שניתנה כאמור בסעיף קטן (א) ונחתמה בידי מנהל מעבדה מאושרת או בידי מי שהוא הסמיך לכך, תשמש ראיה לתכנה כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.
- (ג) מקום שלענין חיקוק נדרשת ראיה כי נתמלאו תנאי תקן, לא תתקבל כראיה תעודה אלא אם ניתנה בידי מעבדה מאושרת."
- תיקון סעיף 212 7. בסעיף 212 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "המעיד על השגחת המכון" יבוא "להלן - סימן השגחה";
- (2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג) לא ישתמש אדם ולא יסמן מצרך בסימן השגחה אלא על פי היתר שניתן כאמור בסעיף קטן (א) ובהתאם לתנאי ההיתר."

* נתקבל בכנסת ביום ט' בטבת תשל"ט (8 בינואר 1979); הצעת החוק ודברי הסבר שורסמו בה"ח 1372, תשל"ט, עמ' 18.

1 ס"ח תשי"ג, עמ' 30; תשי"ח, עמ' 2; תשל"א, עמ' 22.

- קבלת שכר 112.ג. (א) המכון רשאי לקבל שכר בעד השירותים שהוא נותן.
 (ב) השכר ישולם בהתאם למחירון שיקבע הוועד הפועל באישור שר התעשייה, המסחר והתיירות, ולענין השכר שישראל בעד היתר לסמן בתו תקן לפי סעיף 9 (ב) - גם באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.
 (ג) המחירון יימצא לעיון הציבור במשרדי המכון ובמשרד הממונה, והוא אינו טעון סרסום ברשומות."

9. בסעיף 13 (א) לחוק העיקרי -

(1) בפסקה (3), אחרי "בתו תקן" יבוא "או בסימן השגחה";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) לתאר או לסמן מצרך באופן העלול לעורר את הרושם כי המכון משגיח על ייצורו, אם אין המכון משגיח על ייצורו."

10. בסעיף 14 לחוק העיקרי, בכל מקום, אחרי "תו תקן" יבוא "או סימן השגחה".

11. (א) בסעיף 17 (א) לחוק העיקרי -

(1) בפסקה (3), אחרי "מכר מצרך מסומן בתו תקן" יבוא "או בסימן השגחה";

(2) במקום הסיפה יבוא "דינו - מאסר שנה או קנס 100,000 לירות".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(א1) העובר על תקנה לפי חוק זה, דינו - מאסר ששה חדשים

או קנס 25,000 לירות."

הוספת סעיפים

12. סעיפים 20 עד 23 יסומנו כסדרם 22 עד 25 ולפניהם יבוא:

20. לענין תשלום מסים ותשלומי חובה אחרים המגיעים למדינה או המדינה

לרשות מקומית, דין המכון כדין המדינה.

21. דין עובדי המכון כדין עובדי המדינה לענין חוקים אלה: דין עובדי המכון

(1) פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971²;

(2) פקודת הנזיקין [נוסח חדש]³.

מנחם בגין
 שר התעשייה, המסחר והתיירות

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.
 3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

